

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 6Pc/28/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4320204398
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Petříková
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2021:4320204398.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice v konaní pred sudkyňou JUDr. Martinou Petříkovou, v právnej veci navrhovateľa (osoby povinnej na výživné): V., proti osobám oprávneným na výživné: 1/ U., 2/ M., o zrušení vyživovacej povinnosti, takto

rozhodol:

I. Súd zrušuje vyživovaciu povinnosť navrhovateľa k oprávnenej v 1. rade určenú naposledy rozsudkom Okresného súdu Levice č.k. 10P/182/2015-111 zo dňa 10.03.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č.k. 25CoP/30/2016-129 zo dňa 27.07.2016 počnúc dňom 21.08.2020.

II. Súd zrušuje vyživovaciu povinnosť navrhovateľa k oprávnenej v 2. rade určenú naposledy rozsudkom Okresného súdu Levice č.k. 10P/70/2017-77 zo dňa 28.09.2017 počnúc dňom 21.08.2020.

III. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľ v podanom návrhu dňa 21.8.2020 žiadal, aby súd zrušil jeho vyživovaciu povinnosť k obom plnoletým deťom, pretože syn už pracuje ako SZČO a dcéra v roku 2018 ukončila SOŠ a je vedená na úrade práce.

2. Syn v písomnom vyjadrení k návrhu so zrušením výživného súhlasil, nakoľko už zarába sám.

3. Dcéra v písomnom vyjadrení k návrhu so zrušením výživného nesúhlasila. Dôvodila, že momentálne nemá žiadny príjem a je evidovaná na úrade práce. Nakoľko ju momentálne podporuje matka, tak aj z jeho strany je povinnosť ju podporovať. Dcéra má informácia, že otec pracuje v zahraničí a jeho príjem je nadpriemerný, preto nevidí dôvod, prečo by ju nemohol naďalej finančne podporovať.

Vykonaným dokazovaním súd zistil nasledovný skutkový stav :

4. Rozsudkom Okresného súdu Levice č.k. 10P/182/2015-111 zo dňa 10.03.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č.k. 25CoP/30/2016-129 zo dňa 27.07.2016 bola navrhovateľovi uložená povinnosť prispievať na výživu v tom čase ešte maloletej U., ktorá bola študentkou Strednej priemyselnej školy stavebnej v Nitre, sumou 160 € mesačne.

5. Výživné zo strany navrhovateľa k synovi bolo naposledy určené rozsudkom Okresného súdu Levice č.k. 10P/70/2017-77 zo dňa 28.09.2017, ktorým bola navrhovateľovi uložená povinnosť prispievať na výživu vtedy ešte maloletého M., študenta strednej školy, sumou 120 € mesačne.

6. Navrhovateľ na pojednávaní zotrval na podanom návrhu, pretože deti už skončili školy. Vie, že syn je živnostník. Na dcéru mal výživné vo výške 150 €, ale mali dohodu, že počas štúdia na VŠ jej bude platiť

250 € a takúto sumu jej aj platil a keby ešte študovala, tak by to robil naďalej. Výživné jej poslal aj po 11/2020. Je ženatý, s manželkou bývajú v rodinnom dome, ktorý majú v BSM. S manželkou majú mal. N. ktorá navštevuje 1. ročník ZŠ. Dcéra I. je už plnoletá. Pracuje ako živnostník, príjem je cca 2 000 € v hrubom. Výživné navrhuje zrušiť od podania návrhu.

7. Oprávnený v 2. rade vypovedal v súlade so svojim písomným vyjadrením. Uviedol, že od decembra 2019 je živnostníkom. Otec mu výživné naposledy poslal v novembri 2020, vrátenie výživného však od neho nežiadal.

8. Oprávnená v 1. rade rovnako ako v písomnom vyjadrení s podaným návrhom nesúhlasila. Vypovedala, že študovala na STU v Bratislave, kde však bakalárske štúdium neskončila, pretože už v prvom semestri jej chýbal jeden kredit na postup do druhého semestra, nestihla sa však skontaktovať s profesorom, ktorý jej mal dať aj opravný termín a oznámiť ho mailom, ale neurobil tak a práve túto jednu skúšku si chcela preniesť do druhého semestra. Z tejto skúšky riadny termín nemala, pretože bola chorá. Od marca 2020 je evidovaná na Úrade práce Levice. Skončila Strednú priemyselnú školu stavebnú v Nitre, plánovala ostať v Bratislave alebo ísť do Nitry a tam si nájsť prácu, ale kvôli pandemickej situácii je to ťažké. Úrad práce jej žiadnu prácu neponúkol. Pracovala v lete na dohodu, kde mala odrobených len 40 hodín. Od skončenia školy si prácu aktívne nehľadala, ani si nehľadá. Bývam s matkou v Šahách a rovnako aj jej otec zaplatil výživné naposledy v novembri 2020. Po tomto novembri si od otca pýtala peniaze, pretože nemala žiadne, tak jej dal iba 50 €. Potvrdila, že sa dohodli na výživnom v sume 250 €, aj jej ho platil, ale keď sa dozvedel, že skončila školu, prestal. Prácu si nehľadala ani od posledného pojednávania v tejto veci, pretože je to teraz ťažké. Chcela ísť do kaviarne, kde v lete „brigádovala“, ale nikoho teraz nehľadajú. Má však priateľa, ktorý je profesionálny športovec, mal by ísť hrať do iného mesta po skončení tejto sezóny, ale chcela by odísť s ním a prácu si nájsť potom. Myslí si, že keď ju môže živiť matka, tak by mal platiť výživné aj otec. Výživné nechce len na nejaké miňanie, ale bol by to akýsi štart, aby mohla začať samostatný život. Rodičia jej sporili aj s poisťkou, keď sa však rozišli, tak otec peniaze z tejto poisťky vybral a nebolo jej čo vyplatiť, aspoň tie peniaze na začiatok mohla mať.

9. K spomínanej poisťke navrhovateľ uviedol, že sporili asi dva roky, bolo tam okolo 1000 € a tieto zrušil pred 12 rokmi, nevie však, na čo sa tie peniaze minuli. Doplnil, že nemá problém platiť dcére výživné, ak bude študovať a rovnako nemá problém jej pomôcť s prácou, pretože má dosť známostí a aj tu je práce dosť. Dcéra však za ním kvôli práci nikdy neprišla, nevolajú si, len si napíšu, aj to dcéra napíše vtedy, keď potrebuje peniaze.

10. Podľa oznámenie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Levice zo dňa 12.3.2021 je oprávnená 1/ vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 3.3.2020. Menovaná je informovaná o aktuálnych voľných pracovných miestach. Pracovné miesto jej však ponúknuté nebolo, nakoľko úrad neeviduje voľné miesto vhodné pre absolventov Strednej priemyselnej školy stavebnej. Menovaná nie je poberateľkou pomoci v hmotnej núdzi ani žiadnych štátnych sociálnych dávok.

11. Z potvrdenia o vylúčení zo štúdia Stavebnej fakulty Slovenskej technickej univerzity v Bratislave zo dňa 17.3.2021 je zrejmé, že oprávnená 1/ bola vylúčená zo štúdia na Stavebnej fakulte STU z dôvodu nezískania minimálneho počtu kreditov v prvom semestri štúdia. Vylúčenie vyplýva z nesplnenia požiadaviek vychádzajúcich zo študijného programu a zo Študijného poriadku STU.

12. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Podľa § 217 ods. 1 prvej vety CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 52 CMP, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

13. Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom je ich zákonnou povinnosťou, ktorú sú povinní plniť podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov a ktorej rozsah závisí aj od odôvodnených potrieb dieťaťa. Trvá do času, kým nie je schopné samé sa živiť. Túto schopnosť dieťa nenadobúda automaticky dosiahnutím plnoletosti alebo vyučením sa v určitom odbore. Rovnako nestačí preukázanie, že je schopné hocijakej zárobkovej činnosti. Ak aj dieťa ukončilo prípravu na budúce povolanie, vyživovacia povinnosť rodičov nezaniká. Dôležitým faktom je, či existuje reálna možnosť zamestnať sa vo vyštudovanom odbore. Vyživovacia povinnosť môže trvať, ak sa dieťa rozhodne pokračovať v štúdiu na vysokej škole, hoci aj iného zamerania.

14. Z vykonaného dokazovania má súd preukázané, že oprávnený v 2. rade je živnostníkom a teda preukázateľne je schopný sám sa živiť. Vzhľadom na uvedené a s prihliadnutím na súhlasné stanovisko účastníkov súd návrhu v tejto časti vyhovel.

15. Avšak súd zrušil vyživovaciu povinnosť navrhovateľa aj k oprávnenej v 1. rade napriek tomu, že momentálne nepracuje a je evidovaná na úrade práce. Dcéra navrhovateľa úspešne ukončila štúdium na Strednej priemyselnej škole stavebnej v Nitre už v roku 2018. Absolventi tejto školy (podľa údajov zverejnených na internetových stránkach školy) sú schopní vykonávať činnosti stredných technicko-hospodárskych pracovníkov v projekcii, stavebnej výrobe, pri zhotovovaní a rekonštrukciách stavieb, pri výrobe a montáži prefabrikátov, v oblasti technickej a ekonomickej príprave výroby, a v neposlednom rade v oblasti geodézie, kartografie a katastra nehnuteľností. Okrem uvedených uplatnení študijné odbory pripravujú žiakov aj na štúdium na vysokých školách, najmä stavebného, technického a ekonomickeho zamerania. Tzn., že oprávnená získala úplné stredné vzdelanie a kvalifikáciu bez nutnosti ďalšieho štúdia. Samozrejme mohla pokračovať v štúdiu na vysokej škole, čo aj využila. Zo štúdia na Stavebnej fakulte STU v Bratislave však bola vylúčená pre nesplnenie podmienok na postup do druhého semestra, a teda vlastnou vinou. Dôvody nezískania potrebného počtu kreditov uvádzané oprávnenu na pojednávaní sú minimálne nepresvedčivé. Po vylúčení zo štúdia sa oprávnená síce zaevidovala na príslušnom úrade práce do evidencie uchádzačov o zamestnanie, avšak sama nevyvinula absolútne žiadnu snahu, aby si prácu našla. Tvrdila, že chcela ostať v Bratislave alebo Nitre a tam by si prácu hľadala. Nepodala však žiadnu žiadosť o prijatie do zamestnania, dokonca nepreukázala, že by sa vôbec u nejakého zamestnávateľa aspoň informovala o prípadnom voľnom pracovnom mieste. Neurobila tak ani po prvom pojednávaní v tejto veci, pričom svoje konanie resp. nekonanie odôvodňovala len súčasnou ťažkou situáciou (pandémia COVID-19). Aktuálne sa spolieha na to, že pôjde s priateľom do iného mesta a prácu si bude hľadať potom. Navrhovateľ dokonca dcére platil výživné v sume 250 € a platil by ho naďalej, pokiaľ by študovala. Tiež bol ochotný jej prácu nájsť, oprávnená však o to zjavne záujem nemala. Z jej celkového postoja a vyjadrení k danej veci vyvstáva, že keď ju môže živiť matka, má tak robiť aj otec. Zjavne si neuvedomuje, že povinnosť rodičov živiť svoje deti trvá len po určitý čas. V danom prípade oprávnená ukončila stredné odborné vzdelanie, získala potrebnú kvalifikáciu, z vysokoškolského štúdia bola vylúčená vlastnou vinou, nepreukázala žiadne zdravotné či iné objektívne

dôvody, ktoré by jej bránili sa zamestnať (napokon počas leta už pracovala), prácu si aktívne nehľadá ani nehľadala, nie je ochotná využiť ani pomoc navrhovateľa pri nájdení práce.

Vzhľadom na uvedené má súd za to, že oprávnená má možnosť a schopnosť samostatne sa živiť, avšak bezdôvodne toto nevyužíva a spolieha sa len na výživné od rodičov. S poukazom na uvedené súd podanému návrhu vyhovel aj v tejto časti a vyživovaciu povinnosť navrhovateľa k oprávnenej zrušil.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Levice, v dvoch písomných vyhotoveniach.

Odvolanie len proti odôvodneniu nie je prípustné.

V odvolaní má byť uvedené, ktorému súdu je určené, kto ho podáva, ktorej veci sa týka, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh), musí byť podpísané a datované.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.